

LILIANE VERSLUYS, GEËNGAGEERDE KUNSTENARES EN ADVOCATE

De Leuvense advocate en beeldhouwster Liliane Versluys stelt haar tuin én hart open voor Leuven Actueel. Meer hebben we niet nodig om te komen tot een boeiend gesprek met een bijzonder interessante vrouw over cultuur en advocatuur én over de verhouding tussen beiden. We leren hoe ze altijd haar hersenpan gebruikt, soms voor de wereld, soms voor zichzelf.

Tekst/foto's: Evelyne Sauvage

Liliane Versluys heeft haar 'roots' in het Brusselse, maar bracht haar studentenjaren door in Leuven. "De familie van mijn moeder was destijds heel erg katholiek. Het was dus een evidentie dat ik zou gaan studeren aan een katholieke universiteit." Liliane en haar - dertien maanden jongere - broer Luc (bekend Leuvense keramist) waren heel blij dat ze in Leuven terecht kwamen. "We zijn begonnen met te staken voor inspraak", herinnert Liliane zich. In oktober 1968 zaten ze middenin de felle betogingen rond Leuven-Vlaams. In Leuven ging er een nieuwe wereld open voor Liliane, tegelijk was het ook wel erg verwarrend: "Want wat had inspraak immers te maken met ramen ingooien?" Ze koos voor de studierichting Rechten, omdat ze zeker niet wou gaan lesgeven. Liliane herinnerde zich immers haar opstandige klas en hoe ze niet in de schoenen van haar leerkrachten wilde staan. Ze speelde toen al met het idee om advocate of jeugdrechter te worden.

Door het engagement van haar zus bij de socialistische partij besepte ze dat ze ook wel iets wilde doen om een betere wereld te helpen maken. Liliane: "Ik wilde niet alleen mijn klein egoïstisch geluk nastreven." Maar ze heeft geduld moeten opbrengen voor ze dit kon realiseren. Tussen haar 22e (na het afstuderen) en haar 30e bleek ze - professioneel en relationeel - haar weg niet te vinden. Haar onderzoekswerk aan de KULeuven en op het ministerie van Wetenschapsbeleid konden die rusteloosheid niet wegwerken, integendeel. Enkel haar stage aan de balie van Brus-

sel gaf haar voldoening. "Ik voelde me nuttig, het was een boeiende periode."

VLUCHTHUIS

Het was haar broer Luc die haar attent maakte op de oproep voor vrijwilligers in een Leuvense vluchthuis. "Dat heeft mijn leven veranderd. Onder impuls van Ria Convents - van de vzw Oikonde - werd dit vluchthuis geïnstalleerd. Het werd gerund door vrouwen voor vrouwen." Als vrijwilliger deed Liliane de gesprekken met de vluchtelingen. Zo ondervond ze dat het belangrijk was om niet alleen je eigen problemen op te lossen, maar ook in groep te werken aan de maatschappelijke problemen. "Mijn streven om de wereld te veranderen heeft daar zijn bedding gevonden." Liliane hoorde op Oikonde vrouwen klagen over justitie en hoe onbegrepen ze zich voelden. "Toen besepte ik dat ik terug advocaat wilde worden." Samen met Ria Convents opende ze in 1980 een advocatenkantoor op de Leuvense Vismarkt, waar ze nog steeds gevestigd zijn. Liliane: "In die periode gaf ik ook mijn eerste boek uit, over de rechten van de vrouw."

ACADEMIE

Een jaar later schreef Liliane zich in aan de Academie in Leuven. Ze lacht: "Ik vond dat ik toen al een ferme bijdrage geleverd had aan het verbeteren van de maatschappij." Op haar 37e vond ze dat het tijd was om terug een beetje te 'spelen'. "Ik was als student ook al een echte speelvogel en ben veel op café geweest. Vraag maar aan de Leuvense journalisten Guy Missotten en Luc Vanheerentals." Ze volgde een opleiding beeldhouwen, onder leiding van Yves Duchêne. Het was - alweer - haar broer Luc die haar aanspoorde om naar de Academie te gaan. Aanvankelijk was ze tegen, Liliane wilde immers niet in haar broers vaarwater terecht komen. "Hij is de slimme kunstenaar, ik de artistieke slimme."

Op de vraag naar haar stijl en inspiratie, is ze resoluut: "Dat

moet jij doen, jij bent de woordvrouw hier." Na enige stilte vervolgt ze. "De mensen zijn enthousiast over het ruwe karakter van mijn beelden, het schetsmatige." Liliane Versluys wil vriendelijke, troostende en aangename dingen scheppen, weg van de perfectie. Ze benadrukt ook het belang van humor en relativering in haar beelden. Een familietrekje, zo blijkt, want haar broer Luc ontwierp de befaamde 'Tobouters', naar het evenbeeld van de Leuvense burgemeester.

RODIN

Haar kunst is haar passie, dat is een feit. "Het is heel erg spannend om te doen. Boetseren heeft iets magisch!" Om beter te kunnen beeldhouwen heeft Liliane leren tekenen en schilderen. Ze is lid van de Leuvense kunstkring 't Vensterke: "Een fantastische club, met een heel divers publiek."

Er zijn niet zoveel hedendaagse beeldende kunstenaars die Liliane in vervoering brengen. "Toch niet zoals Matisse en Rodin." Ze heeft wel respect voor de Gentse schilder Jan Devlieger: "Hij werkt heel uitdagend en met veel zwier." Ook schilder Philippe De Smedt, beeldhouwer Fred Bellefroid en vooral tekenares Anne Van Herreweghen draagt ze hoog in het vaandel.

Liliane is tevens vol lof over het culturele talent in Leuven, muzikanten, schilders en beeldhouwers. "Je valt gewoon over de cultuur in Leuven." Na wat zoeken komt ze op de namen ("Wacht maar totdat jij 62 jaar bent..."): Danny Tulkens van de luchtballon op het Hooverplein en beeldhouwer Peter Vanbekbergen van Paap Toon (op de Dijlebrug). Ook Willy Meysmans (van het beeld 'Fiere Margriet') waardeert ze. Liliane benadrukt dat Leuven een bijzonder goede Academie heeft, waarin flink geïnvesteerd wordt.

Zelf gaat Liliane heel graag naar toneel- en dansvoorstellingen, en is ze lid van Museum M. Je zal haar ook regelmatig treffen bij het café/restaurant Kaminsky (waar een beeld van haar in de tuin staat) en bij het café Entrepot aan de Vaart. Het is duidelijk dat ze zich helemaal thuis voelt in Leuven. "Ik ben niet van plan hier nog weg te gaan, ik voel me echt een Leuenaar. Tegelijk laten haar Brusselse 'roots' haar niet los: "Leuven is eerder mijn adoptiestad, terwijl Brussel meer mijn stad is. Ik ken ze van binnen en van buiten. Ik zal sneller verloren lopen in het Leuvense dan in Brussel."

Hoe verhouden Liliane haar twee 'werelden' - de creatieve en de intellectuele - zich tot elkaar? Beiden zijn haar 'werk', zonder enige twijfel. Het laatste dat ze wil is dat haar kunstwerk als amateuristisch bekeken wordt. "Mensen denken al te vaak dat beeldhouwen een hobby is voor mij." Beiden hebben gemeen dat ze met passie worden uitgeoefend: "Mijn kunst is er duidelijk gekomen door een passie, maar ook mijn juridisch werk doe ik vol overtuiging."

Maar er is toch ook een verschil. "Mijn advocatuur is heel dienstbaar, ik verhuur eigenlijk mijn hersenpan. Dat doe ik niet als ik hier ben in mijn atelier. Dan is die hersenpan van mij."

LILIANE VERSLUYS IN 'T KORT

- Leuvense advocate en beeldhouwster
- geboren in Groot-Bijgaarden in 1951
- 'grote' zus van de Leuvense keramist Luc Versluys
- woont in Kessel-Lo met man en dochter
- geniet van muziek, lezen en in de tuin werken